

preS Úhorn Ú Smolník

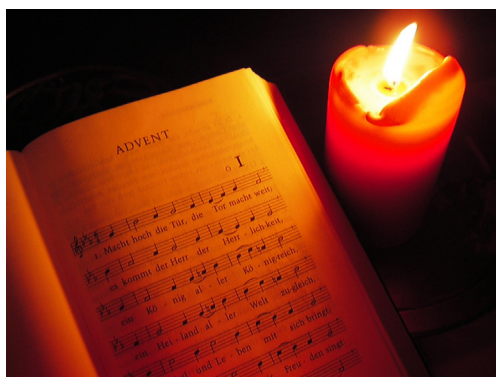
Farský list Rímskokatolíckej cirkvi, farnosti Smolník

rok 2017

SKORO VIANOCE!

Všetko okolo nás letí a ponáhľa sa! Niekedy mám skutočne takýto pocit a verím tomu, že v tom nie som sám. Letí okolo čas, letia okolo nás ľudia, povinnosti, práca – skrátka všetko. Len nedávno sme zapalovali prvú adventnú sviecu spolu so sv. Mikulášom na námestí a už sme ju zapalovali znova – ale znova prvú. Len pred chvíľou sme odhrňali sneh a už ho odhrňame znova – akurát, že už ten z konca roka 2017. Aspoň keď zavrieme dvere bytu, domu ... vtedy máme kľud. Od všetkého.

Okrem seba samého.

Prídu Vianoce! Hej, prídu. Teraz však prežívame advent – radostný čas prípravy na príchod Božieho Syna na tento svet počas Vianoc. Až po ňom prichádzajú Vianoce. Advent je pre každého jedného z nás výzva na zlepšenie svojho života. Zámerne som nespomenul osobitne duchovný život a život

telesný, lebo tie dva sú stále spolu. Jeden sa odráža v druhom. Dobrota vnútra sa odráža navonok.

Chcem Vás počas tohto adventného obdobia povzbudiť k skutočne dobrej duchovnej príprave na Vianoce. Byť krásny navonok ešte neznamená byť krásny vo vnútri. Pekný obal, ale čo je v ňom? Pamätáte príhovor dp. Richarda počas homílie pri odpuste sv. Kataríny? Iba pekné oblečenie, uprataný byt, dom, dvor, dobré jedlo, množstvo koláčov a praskanie v krbe nevytvoria krásu, čaro a požehnanie Vianoc. Ježiš Kristus robí Vianoce Vianocami.

duchovný otec Martin

„Hovorím vám: Tak bude aj v nebi väčšia radosť na jednom hriešnikom, ktorý robí pokánie, ako nad deväťdesiatimi deviatimi spravodlivými, ktorí pokánie nepotrebujú.“ (Lk 15,7)

POKÁNIE

Keď sa vysloví slovo “pokánie” mnohým sa vybaví spojitosť s vianočnou alebo veľkonočnou spovedou. Zmiešané pocity z toho, že budem musieť dlho stáť v rade a keď sa dostanem do spovednice, musím ešte niečo tomu kňazovi povedať. Pokánie však v pravom slova zmysle má s týmto veľmi málo spoločného. Celý život od nás niekto niečo chce. Urob, zariad', zmeň, vykonaj.... Ešte aj Pán Boh od nás vyžaduje pokánie. Drina, práca na sebe ... Ale

je to tak naozaj? Je pokánie iba o drine? Bez radosti a vášne?

Mnohí chápu pojem pokánia ako „odvrátenie sa od hriechu“. Toto však nie je biblická definícia pokánia. V Biblii slovo pokánie znamená „zmeniť niečí názor/myslenie“. Teda v prvom rade nie „zmenu skutkov“, ale celý problém treba riešiť v hlave a srdci. Biblia nám tiež hovorí, že skutočné pokánie bude mať za následok zmenu správania (Lk 3, 8-9; Sk 3,19). V Sk 26, 20 sa píše: „... ale hlásal som [...], aby robili pokánie a obrátili sa k Bohu a konali skutky hodny pokánia.“

Lk 3, 8-9: *Prinášajte teda ovocie hodno pokánia a nepokúšajte sa nahovárať si: „Naším otcom je Abrahám!“ - lebo vravím vám: Boh môže Abrahámovi vzbudiť deti aj z týchto kameňov. Sekera je priložená na korene stromov. A každý strom, ktorý neprináša dobré ovocie vytnú a hodia do ohňa.*

Sk 3, 8-9: *Kajajte sa teda, obráťte sa, aby sa zotrelí vaše hriechy ...*

Úplná biblická definícia pokánia je zmena myslenia, ktorá vedie k zmene správania.

Najťažšie sa človek mení v myslení. Máme zaužívané stereotypy správania, naučené formy premýšľania a v hlave si v podstate vieme všetko ospravedlniť. Občas aj krásnymi náboženskými frázami typu: *robil som to z kresťanského presvedčenia, veď Pán Boh mi odpustí, nič hrozné sa nestalo, sú aj horší hriešnici* a pod. Preto je najťažšie, ale zároveň najdôležitejšie začínať pokánie vo svojej hlave - v zmýšľaní. Ak zmeníme s Božou pomocou štýl nášho myslenia, ďalej to pôjde ľahšie, lebo v tom už neostávame sami, ale je s nami Boh. Keď presvedčíme svoju myseľ, že klamstvo je zlé (akékoľvek), nebude sa nám tak tlačiť na jazyk. Keď v hlave zistíme, že pomôcť blížnemu a podať mu pohár vody je super, nebude pre nás problém to urobiť kedykoľvek. Ak zmeníme svoje myslenie ohľadom čítania Písma či modlitieb, akosi prirodzene to každý deň budeme vyko-

návať. Ak vieme, že Pánu Bohu robíme radosť kresťanským životom, začneme ho praktizovať za každých okolností.

Jednoducho: zmeň myslenie a rob pokánie! Z lásky k Bohu a k tomu, koho a čo mi Boh všetko dal.

Vzťah medzi pokáním a spasením. Aký je to vzťah? Robiť pokánie, vo vzťahu k spásu, znamená zmeniť svoje ponímanie Ježiša Krista. Peter vo svojej kázni na Turíce (Sk 2) končí s výzvou na pokánie (Sk 2,38). **Ale pokánie z čoho ešte?** Peter volá ľudí, ktorí odmietli Ježiša (Sk 2,36) k zmene ich myslenia, aby uznali, že On je skutočne „Pánom a Mesiášom“ (Sk 2,36). Peter volá ľudí k zmene ich mysle. Začať vnímať Ježiša Krista ako skutočného Mesiáša a Spasiteľa.

Sk 2,36: *Nech teda s istotou vie celý dom Izraela, že toho Ježiša, ktorého ste vy ukrižovali, Boh urobil aj Pánom, aj Mesiášom.*

Sk 2,38: *Peter im povedal: „Robte pokánie a nech sa dá každý z vás pokrstiť v mene Ježiša Krista na odpustenie svojich hriechov a dostanete dar Svätého Ducha.“*

Pokánie a viera sa môžu chápať ako „dve strany tej istej mince“. Verím, že Ježiš Kristus je mojím Spasiteľom? Či už je to pokánie z úmyselného odmietnutia alebo pokánie z neznalosti alebo nezaujmu, je to zmena myslenia. Pokánie v biblickom ponímaní je cesta od odmietnutia Krista ku viere v Neho.

Je veľmi dôležité, aby sme pochopili, že pokánie nie je činnosť, ktorú robíme, aby sme si zarobili alebo získali spasenie. Nikto nemôže konať pokánie a prísť k Bohu bez toho, aby ho Boh nepovolal (Jn 6,44). Sk 5,31 a 11,18 naznačujú, že pokánie je niečo, čo dáva Boh - je to možné len skrze Jeho milosť. Nikto nemôže robiť pokánie, ak ho Boh nepovolá k pokániu. Neznamená to však, že Boh niekedy chce pritiahnúť človeka k pokániu a niekedy nie. Boh je stále pripravený. Človek je ten, ktorý mu to musí dovoliť a odpovedať na jeho ponuku. Vy-

Sk 5,31: Jeho Boh svojou pravickou povýšil za Vládcu a Spasiteľa, aby daroval Izraelu pokánie a odpustenie hriechov.

Sk 11,18: Keď to počuli, uspokojili sa a oslavovali Boha, hovoriac: „Teda Boh aj pohanom daroval pokánie, aby mali život“.

sledok celej spásy, vrátane pokánia a viery, je to, že nás Boh priťahuje k sebe, otvára nám oči a mení naše srdcia. Božia trpezlivosť nás vedie k pokániu (2Pt 3,9), rovnako ako Jeho láska (Rim 2,4).

Hoci pokánie nie je skutok, ktorým sa môže zaistiť spasenie, ale pokánie mení naše skutky.

2Pt 3,9: Pán nemešká s prislúbením, ako sa niektorí nazdávajú, že mešká; on je len trpezlivý s vami a nechce, aby niekto zahynul, ale aby sa všetci dali na pokánie.

Rim 2,4: Alebo pohrdaš bohatstvom jeho láskavosti, trpezlivosti a zhovievavosti a nevieš, že Božia láskavosť ťa chce priviesť k pokániu?

Je nemožné zmeniť názor bez toho, aby sa to odzrkadlilo na skutkoch. V Biblii, pokánie vedie k zmene správania. To je dôvod, prečo Ján Krstiteľ volal ľudí „*prinášajte teda ovocie hodné pokánia*“ (Mt 3,8). Biblické pokánie mení náš názor na Ježiša Krista a obracia nás vo viere k Bohu. **Pokánie nespočíva v odvrátení sa od hriechu - to je len jeden z výsledkov úprimného a na viere založeného pokánia.**

Vysvetlivky: Lk - Lukáš; Sk - Skutky apoštolov; Jn - Ján; 2Pt - 2. Petrov list; Rim - list Rimanom; Mt - Matúš;

ĽÚTOSŤ

Na to, aby sme platne prijali sviatosť zmierenia je potrebná dokonalá **ľútosť**. Ale nie iba tá, ktorú ako „formulku“ povieme pri svätej spovedi. Ale práve tá, ktorou je zakončené

naše spytovanie svedomia pred svätou spovedou.

Čo vlastne ľútosť je? Boh často ukazuje zlé veci nášho života prostredníctvom svedomia.

Mať výčitky ešte neznamená ľutovať!!!

K tým výčitkám my musíme zaujať stanovisko. Sme sklamaní, že sme zlú vec neurobili lepšie, či sa chlácholíme tým, že to robia aj iní, alebo naozaj ľutujeme to, čo nám svedomie vyčíta? A ak áno, **prečo** to ľutujeme? Ľutovať totiž môžeme napríklad aj to, že zlo, ktoré sme vykonali vyšlo najavo, alebo že za to budeme potrestaní! Ľutovať môžeme napríklad zo strachu z Božieho hnevu, z pekla! To však nie je skutočná ľútosť. Tá skutočná ľútosť by mala byť motivovaná láskou. Pravdivá a skutočná ľútosť je uvedomenie si svojej hriechnosti a zároveň bolesť z toho, že som svojím postojom zraňoval seba, iných, ale predovšetkým Božiu lásku k nám. Táto ľútosť nás vedie k dokonalému a ozajstnému pokániu, ktoré dokáže meniť náš život.

VYSLUHOVANIE
SVIATOSTI ZMIERENIA
PRED VIANOČNÝMI
SVIATKAMI V NAŠEJ A
OKOLITÝCH FARNOSTIACH

SOBOTA
16. DECEMBRA 2017

FARNOSŤ SMOLNÍK

09:00 hod. - 10:30 hod.

filiálka Uhorná

10:00 hod. - 10:30 hod.

FARNOSŤ ŠVEDLÁR:

10:45 hod. - 11:45 hod.

filiálka Stará Voda:

11:50 hod. - 12:20 hod.

FARNOSŤ NÁLEPKOVO:

14:00 hod. - 16:00 hod.

filiálka Tretí Hámor:

14:00 hod. - 15:00 hod.

NEDELA
17. DECEMBRA 2017

FARNOSŤ SMOLNÍCKA HUTA

13:00 hod. - 13:45 hod.

FARNOSŤ MNÍŠEK NAD HNILCOM

14:00 hod. - 15:00 hod.

DON BOSCO O SVIATOSTI ZMIERENIA

Niet lepšieho základu pri výchove nad svätú spoveď a sväté prijímanie. Kto sa zriedkavo spovedá, má dušu znetvorenú. Veď keby sa niekto umýval len raz do roka, aká by bola škaredá jeho tvár? Aby sme mali úžitok zo svätej spovede, nestačí ani spovedať sa často, ale treba sa usilovať, aby sme sa nedopúšťali hriechov. **Veľa kresťanov sa spovedá, ale zle.** A lepšie je nespovedať sa, ako sa spovedať zle. Spovedajte sa s náležitou prípravou. **Spytujte si svedomie.** Tri slučky, ktorými vás diabol drží vo svojom otroctve – nedostatočná úprimnosť pri svätej spovedi, nedostatočná ľútosť a slabé predsavzatie. Veľmi ľahko na spovedi zamlčíme hriechy, a to pre tieto príčiny – hanba a strach. Mnohí sa obávajú, že stratia u spovedníka vážnosť, úctu. Spovedník však obdivuje vašu dôveru, miluje a váži si vás. Vyberte si podľa možnosti stáleho spovedníka, nemeňte ho bez príčiny a spovedajte sa každý mesiac. Modlite sa za svojho spovedníka a plňte jeho rady. Uchovávajte si ich v pamäti od jednej spovede ku druhej. Mnohí menia spovedníka, ale nerozhodnú sa zmeniť život. Ty taký nebud!